

LX felé...

[ShakespeareLátó - 2014. április]

Mint a kavicsos part felé a hullám,
tengernyi múlt úgy sodródik felém...
Rejteni se, felejteni se tudnám,
mit idővíz a világ kezdetén
mosott belé hazátlan koponyámba,
hol írva van, hogy nyirkos öntudat,
habzó szavak vezetnek majd cikázva
a vég felé, és hasztalan kutat
az elme, nem talál már kiutat
a létezés híg labirintusából,
és jó megfejtést sem, mely túlmutat
a kudarcon, s a halál felnyalából...
De odaát medence vár s kemence,
hogy ép testben az ép lelket megedzze.

2014. február 23–25.

Kategória: ShakespeareLátó
Denumire autor: Tompa Gábor

Látó Szépirodalmi Folyóirat